

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 387/07
27.09.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Невене Милојчић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА, изјављеној против закључка повереника за информације од јавног значаја Републике Србије број 07-00-1501/2006-03 од 01.12.2006. године, у предмету приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 27.09.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним закључком одбачена је жалба тужиље изјављена због непоступања Владе Републике Србије по њеном захтеву од 18. 10. 2006. године, као недопуштена.

У тужби којом оспорава законитост оспореног закључка, због погрешне примене материјалног права, тужила наводи да тужени орган није донео никакво решење због чега се не могу прихватити као правилни разлози из образложења оспореног закључка у коме је наведено да се против решења Владе Републике Србије не може изјавити жалба, већ да се може покренути управни спор. Даље наводи да се повереник уздржао од поступања по жалби и није је проследио Влади Републике Србије ради изјашњења, што такође представља погрешну примену Закона о слободном приступу информацијама. Тужила сматра да није било разлога за непоступање по предмету од стране повереника за информације од јавног значаја јер ниједна од тражених информација се не налази на списку искључења и ограничења у погледу приступа информацијама. Предлаже да суд тужбу уважи, а оспорени закључак поништи.

Тужени орган, у одговору на тужбу, остаје при разлозима из образложења оспореног закључка са предлогом да Врховни суд Србије тужбу тужиље одбије као неосновану.

По размотрењу списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, као и по оцени законитости оспореног закључка у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је неоснована.

Према списима предмета и образложењу оспореног закључка, тужени орган је оспореним закључком правилно одбацио жалбу тужиље изјављену због непоступања Владе Републике Србије по њеном захтеву од 18. 10. 2006. године, као недопуштену. За своју одлуку тужени орган је дао разлоге које као довољне и на закону засноване у свему прихвата и овај суд.

Суд је ценио наводе тужбе и нашао да су исти неосновани из разлога наведених у образложењу оспореног закључка. Ово стога што је чланом 16. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја («Службени гласник РС» бр. 120/04), прописано да ако орган власти на захтев не одговори у року, тражилац може изјавити жалбу поверенику, осим у случајевима утврђеним овим Законом. Чланом 22. став 2. и 3. истог Закона прописано је да се против решења Владе Републике Србије не може изјавити жалба, већ се може покренути управни спор. Како се у конкретном случају ради о недоношењу одлуке Владе Републике Србије по захтеву тужиље, то сагласно цитираним одредбама закона према којима се против решења Владе Републике Србије не може изјавити жалба, то ни у случају «ћутања администрације», односно недоношења одлуке Владе Републике Србије се не може изјавити жалба.

Због наведених разлога правилно је оспореним закључком, а на основу члана 23. и 24. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, и чл. 210. ст. 2. ЗУП-а, одбачена жалба тужиље изјављена због непоступања Владе Републике Србије по њеном захтеву као недопуштена.

Због наведених разлога, Врховни суд Србије је оценио да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, па је на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 27. 09. 2007. године, У. 387/07

Записничар Председник већа-судија

Рајка Милијаш, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж